Republika Hrvatska
Trgovački sud u Rijeci
Rijeka, Zadarska 1 i 3

Poslovni broj: P-575/2025-18

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Trgovački sud u Rijeci, po sutkinji Tamari Jugo Smoljanović, u parničnom predmetu tužitelja Sea Quest Property Developments d.o.o. Rijeka, Korzo 30, OIB: 97895162117, kojeg zastupa punomoćnik Hrvoje Strčić, odvjetnik u Rijeci, Prolaz M. K. Kozulić protiv tuženika GRAD RIJEKA, Rijeka, Korzo 16, OIB: 54382731928, kojeg zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva VUKIĆ i partneri d.o.o. Rijeka, N. Tesle 9, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 22. rujna 2026. u prisutnosti punomoćnika stranaka, objavljene 2. studenog 2026.

presudio je

I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave poslovni broj sudski predmet: Ovrv-907/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-34/2024 od 18. ožujka 2024., koji je donio javni bilježnik Davorka Flego sa sjedištem u Kostreni, Žuknica 1b kojim je tuženiku naloženo isplatiti tužitelju tražbinu u iznosu od 21.265,34 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 1. veljače 2021. po stopi od 7,75% godišnje do 30. lipnja 2021., od 1. srpnja 2021. po stopi od 7,61% godišnje do 31. prosinca 2021., od 1. siječnja 2022. po stopi od 7,49% godišnje do 30. lipnja 2022., od 1. srpnja 2022. po stopi od 7,31% godišnje do 31. prosinca 2022., od 1. siječnja 2023. po stopi od 10,50% godišnje do 30. lipnja 2023., od 1. srpnja 2023. po stopi od 12,00% godišnje do 31. prosinca 2023., od 1. siječnja 2024. po stopi od 12,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 12,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 11,15% godišnje do 30. lipnja 2025., a od 1. srpnja 2025. po stopi od 10,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za osam postotnih poena,

te u dijelu u kojem je naloženo tuženiku platiti tužitelju nastale troškove postupka ovrhe u iznosu od 833,31 EUR sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos teče od 18. ožujka 2024. (dana donošenja rješenja o ovrsi) po stopi od 7,50% godišnje do 30. lipnja 2024., od 1. srpnja 2024. po stopi od 7,25% godišnje do 31. prosinca 2024., od 1. siječnja 2025. po stopi od 6,15% godišnje do 30. lipnja 2025. a od 1. srpnja 2025. po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na

svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena te se tužbeni zahtjev odbija kao neosnovan.

II. Nalaže se tužitelju platiti tuženiku iznos od 4.879,56 EUR na ime prouzročenog parničnog troška zajedno s pripadajućom zakonskom zateznom kamatom koja teče od 2. studenog 2026. (dana donošenja presude) po stopi od 5,15% godišnje do isplate, a u slučaju promjene kamatne stope, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja uvećano za tri postotna poena u roku od 15 (petnaest) dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je kao ovrhovoditelj 30. siječnja 2024. podnio prijedlog za ovrhu javnom bilježniku protiv tuženika kao ovršenika radi isplate iznosa od 21.265,34 EUR na temelju vjerodostojne isprave-računa sa zakonskom zateznom kamatom od dospijeća do isplate. Na rješenje o ovrsi poslovni broj sudski predmet: Ovrv-907/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-34/2024 od 18. ožujka 2024., koji je donio javni bilježnik Davorka Flego sa sjedištem u Kostreni, Žuknica 1b, kojim je u cijelosti prihvaćen prijedlog za ovrhu, ovršenik je pravovremeno uložio prigovor navodeći da je temelj za predmetni račun Ugovor o dugoročnom najmu nekretnine od 29. studenog 2006. No, taj je Ugovor raskinut/otkazan dopisom ovrhovoditelja od 7. lipnja 2018. pa nije postojala osnova za izdavanje predmetnog računa. Također navodi da su ovršenik i društvo Raiffeisen consulting d.o.o. 29. studenog 2006. sklopili Ugovor o dugoročnom najmu nekretnina temeljem kojeg je tužitelj preuzeo u najam nekretnine zemljišnoknjižne oznake k.č.br. 1611/1 u z.k.ul. 1164 k.o. Rubeši, k.č.br. 1611/2 u z.k.ul. 641 k.o. Rubeši, k.č.br. 1616/2 u z.k.ul. 1188 k.o. Rubeši te dio k.č.br. 1611/22 u z.k.ul. 1151 k.o. Rubeši. Tim Ugovorom bila je utvrđena obveza ugovornih strana da u slučaju prodaje nekretnina od strane društva Raiffeisen consulting d.o.o. trećoj osobi iznos kupoprodajne cijene iz tog pravnog posla koji preostane nakon odbitka iznosa cijene po kojoj je to društvo ranije steklo predmetne nekretnine, a uvećano za posebno Ugovorom određene troškove, dijele na jednake dijelove. Također je ugovorena obveza Raiffeisen consulting d.o.o. da za namjeravanu prodaju nekretnina zatraži prethodnu suglasnost ovršenika te je izrijekom zabranjeno prenošenje i ustupanje prava i obveza iz tog Ugovora bez prethodne suglasnosti predlagatelja (čl. 8.1.2.). Unatoč navedenim ugovornim obvezama, društvo Raiffeisen consulting d.o.o. je, u odnosu na nekretnine koje su bile predmetom Ugovora sklopljenog s ovršenikom, 19. siječnja 2018. sklopilo s ovrhovoditeljem Ugovor o kupoprodaji nekretnina kojim je posebno ugovoren i prijenos svih prava i obveza društva Raiffeisen consulting d.o.o. iz Ugovora o dugoročnom najmu na ovrhovoditelja. Pritom društvo Raiffeisen consulting d.o.o. za zaključenje navedenog Ugovora o kupoprodaji i prijenos prava i obveza iz Ugovora o dugoročnom najmu nije zatražilo, niti dobilo suglasnost ovršenika, premda je obveza ishođenja prethodne suglasnosti bila jasno ugovorena. Uslijed takvoga postupanja društva Raiffeisen consulting d.o.o. kojim su grubo prekršene odredbe sklopljenog Ugovora, ovršenik je istome društvu dopisom od 7. lipnja 2018. izjavio da raskida predmetni Ugovor. Pritom se osobito ističe kako je predmetni dopis od 7. lipnja 2018. upućen prije nego što se ovrhovoditelj uknjižio kao vlasnik predmetnih nekretnina, pri čemu se napominje kako se u konkretnom slučaju radilo o stjecanju vlasništva na temelju pravnog posla, slijedom čega je za stjecanje vlasništva bila potrebna uknjižba u zemljišnu knjigu (u smislu članka 120. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim

pravima), a koja uknjižba je zatražena 11. lipnja 2018. Napominje da je ovršenik i izravno ovrhovoditelju uputio dopis kojim ga je obavijestio o okolnosti da je predmetni ugovor raskinut/otkazan (dopis od 25. lipnja 2018.). Ovrhovoditelj nije bio ovlašten izdati sporni račun jer je Ugovor temeljem kojeg je izdan raskinut pa ovrhovoditelj nije ovlašten tražiti isplatu najamnine.

1.1. Rješenjem Općinskog suda u Rijeci poslovni broj Povrv-360/2024-3 od 23. prosinca 2024., rješenje o ovrsi poslovni broj sudski predmet: Ovrv-907/2024, javnobilježnički predmet: UPP/OS-Ovrv-34/2024 od 18. ožujka 2024., koji je donio javni bilježnik Davorka Flego sa sjedištem u Kostreni, Žuknica 1b, stavljeno je izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha te su ukinute provedene radnje pa je postupak u tom dijelu nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga. Na temelju istog rješenja Općinski sud u Rijeci se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari te je predmet dostavio ovome sudu, kao stvarno i mjesno nadležnom sudu 27. listopada 2025. Protiv navedenog rješenja ovršenik je podnio žalbu. Županijski sud u Sisku je rješenjem poslovni broj Gž-183/2025-2 od 5. ožujka 2025. odbio žalbu kao neosnovanu i potvrdio citirano rješenje (rješenje na stranici 98-100 spisa).

2. Tijekom postupka tužitelj je ustrajao kod tužbe i tužbenog zahtjeva. Tuženik je ustrajao kod navoda iz prigovora te je u podnesku od 2. siječnja 2026. naveo da se tužiteljevo potraživanje temelji na računu za zakupninu za siječanj 2021., koju tužitelj potražuje temeljem Ugovora o dugoročnom najmu nekretnine od 29. studenog 2006. Međutim, taj je Ugovor prestao jednostranom izjavom tuženika od 7. lipnja 2018. protekom otkaznog roka od dana izjave. Poziva se na odredbu čl. 544. Zakona o obveznim odnosima navodeći da je po saznanju za otuđenje nekretnine tuženik otkazao Ugovor. Također ističe da je tuženik napustio predmetnu nekretninu te da je u više navrata pozivao tužitelja na preuzimanje ključeva. Tuženik je osporio i visinu potraživanja navodeći da tužitelj nije dostavio ispravu iz koje bi bila razvidna površina koja se u računu navodi kao ukupna površina nekretnine i na koju je primijenjena jedinična cijena. Tužitelj je osporio sve tuženikove navode navodeći da je prethodno pitanje vezano za raskid ugovora riješeno u predmetu koji se pred ovim sudom vodio pod poslovnim brojem P-374/2021, koji je pravomoćno okončan.

3. Sud je izveo dokazni postupak pregledom i čitanjem dokumentacije koja je priložena spisu i detaljnije navedena dalje u obrazloženju utvrđujući odlučne činjenice savjesnom i brižljivom ocjenom svakog dokaza posebno te svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka, sve sukladno članku 8. Zakona o parničnom postupku (dalje: ZPP-a, "Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07.-Odluka USRH, 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23. i 146/25.).

4. Na temelju izvedenog dokaznog postupka sud utvrđuje slijedeće:

4.1. Tužbeni zahtjev odnosi se na plaćanje računa za zakup nekretnine za siječanj 2021. temeljem Ugovora o dugoročnom najmu nekretnine od 29. studenog 2006. prema računu broj 1-1-2021 od 11. siječnja 2021. u iznosu od 21.265,34 EUR (160.223,70 kuna) s dospijećem 31. siječnja 2021. (račun na stranici 7 spisa). Tužbeni zahtjev je neosnovan.

5. U ovom postupku primjenjuju se materijalnopravne odredbe koje se odnose na ugovor o zakupu. Sukladno odredbi čl. 519. Zakona o obveznim odnosima (dalje: ZOO-a, "Narodne novine" broj: 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18., 126/21., 114/22., 156/22., 145/23., 155/23. i 69/26.) ugovorom o zakupu obvezuje se

zakupodavac predati zakupniku određenu stvar na korištenje, a ovaj se obvezuje plaćati mu za to određenu zakupninu. Nadalje, sukladno čl. 534. st. 1. ZOO-a zakupnik je dužan plaćati zakupninu u rokovima određenim ugovorom ili zakonom, a u nedostatku ugovora i zakona, kako je uobičajeno u mjestu gdje je stvar predana zakupniku.

6. Među strankama nije sporno da su tuženik, kao najmoprimac i društvo Raiffeisen consulting d.o.o. Zagreb, Magazinska cesta 69, OIB: 93630555187, kao najmodavac 29. studenog 2006. sklopili Ugovor o dugoročnom najmu nekretnina temeljem kojeg je tuženik preuzeo u najam nekretnine zemljišnoknjižne oznake k.č.br. 1611/1 u z.k.ul. 1164 k.o. Rubeši, k.č.br. 1611/2 u z.k.ul. 641 k.o. Rubeši, k.č.br. 1616/2 u z.k.ul. 1188 k.o. Rubeši te dio k.č.br. 1611/22 u z.k.ul. 1151 k.o. Rubeši (Ugovor na stranici 26-38 spisa). Nije sporno da su Raiffeisen consulting d.o.o. i tužitelj sklopili Ugovor o kupoprodaji istih nekretnina 19. siječnja 2018. (Ugovor o kupoprodaji na stranici 40-52 spisa). Također nije sporno da je tužitelj podnio prijedlog za predbilježbu prava vlasništva na predmetnim nekretninama 6. veljače 2018., te da je po isplati kupoprodajne cijene i zaprimanju tabularne izjave podnio prijedlog za opravdanje predbilježbe prava vlasništva, kojem je 27. lipnja 2018. udovoljeno (izvadak iz zemljišne knjige na stranici 54-72 spisa). Kako navedene činjenice među strankama nisu sporne i kako te činjenice proizlaze iz isprava koje su dostavile u spis, to sud nije izvodio dokaze na okolnost utvrđivanja, među strankama, nespornih činjenica (čl. 221. st. 1. ZPP-a).

7. Tuženik je tijekom postupka tvrdio da je predmetni račun tužitelj izdao na temelju Ugovora o dugoročnom najmu nekretnine od 29. studenog 2006., ali da je taj Ugovor raskinut dopisom tužitelja od 7. lipnja 2018. (dopis na stranici 167-169 spisa) te da slijedom toga nije postojala osnova za izdavanje predmetnog računa. Napominje se da se pred ovim sudom vodio postupak po tužbi ovdje tuženika protiv ovdje tužitelja radi utvrđenja da je 7. lipnja 2018. raskinut Ugovor o dugoročnom najmu nekretnina od 29. studenog 2006. sklopljen između društva Raiffeisen consulting d.o.o. kao zajmodavca i Grada Rijeke kao najmoprimca. Presudom ovoga suda poslovni broj P-374/2021-23 od 24. ožujka 2023. odbijen je tužbeni zahtjev u tom predmetu kao neosnovan, a koja je presuda postala pravomoćna 17. siječnja 2024. budući da je presudom Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske poslovni broj Pž-1898/2023-2 od 17. siječnja 2024. žalba ovdje tuženika odbijena kao neosnovana te presuda potvrđena (odluke na stranici 170-186 spisa).

8. Prema tome, pravomoćnom presudom utvrđeno je da Ugovor o dugoročnom najmu nekretnina od 29. studenog 2006. nije raskinut. Nadalje, nije sporno da je tužitelj pribavitelj predmeta zakupa jer je s društvom Raiffeisen consalting d.o.o. Zagreb kao prodavateljem sklopio Ugovor o kupoprodaji predmetne nekretnine 19. siječnja 2018. Stoga je tužitelj po samom zakonu stupio na mjesto ranije zakupodavca (čl. 541. st. 1. ZOO-a) i to ne predstavlja pravo koje bi se moglo ograničiti ugovorom između ranijeg vlasnika i zakupoprimca (ovdje tuženika) jer takav prijenos ne ovisi o dispoziciji stranaka.

9. Tuženik je nadalje u ovom postupku tvrdio da je nakon upućivanja dopisa od 7. lipnja 2018. napustio posjed nekretnine te da je faktičnim manifestiranjem volje stvarnog napuštanja prestao posjed nekretnine, odnosno da je Ugovor o dugoročnom najmu prestao važiti. Prije svega se ističe da sve i da tuženik nije koristio predmetnu nekretninu, pored pravomoćno utvrđene činjenice da ugovor o zakupu nije raskinut, nije od utjecaja na plaćanje zakupnine. Tuženik u spis nije dostavio pisanu

dokumentaciju kojom bi dokazao da je zaista izvršio primopredaju nekretnina tužitelju sukladno odredbi čl. 6.17. Ugovora o dugoročnom najmu (npr. primopredajni zapisnik). No, sve da je tuženik i dokazao u ovom postupku da je napustio posjed predmetnih nekretnina, ističe se da to nije način prestanka Ugovora o dugoročnom najmu nekretnina sklopljenog na određeno vrijeme budući da sukladno odredbi čl. 574. st. 1. ZOO-a ugovor o najmu sklopljen na određeno vrijeme ili mu je trajanje određeno zakonom prestaje istekom toga vremena. U konkretnom slučaju Ugovor o dugoročnom najmu nekretnina od 29. studenog 2006. je sukladno odredbi čl. 4. Ugovora sklopljen na određeno vrijeme u trajanju od 15 godina pa je u utuženom razdoblju svakako bio na snazi. Napuštanje predmeta najma nije jedan od Zakonom propisanih valjanih načina prestanka ugovora o najmu nekretnine koji je sklopljen na određeno vrijeme. Iz tog razloga sud je odbio izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka koje je predložio tuženik na te okolnosti.

10. Međutim, tuženik je u ovom postupku tvrdio i da je predmetni Ugovor o dugoročnom najmu nekretnine od 29. studenog 2006. prestao uslijed otkaza tuženika kao zakupnika dopisima od 4. lipnja 2018. i 25. lipnja 2018. (protekom otkaznog roka od 6 mjeseci). Za razliku od raskida ugovora, do otkaza ugovora ne dolazi uslijed neispunjenja ugovorne obveze jedne stranke, nego zbog toga što jednoj od ugovornih stranaka više ne odgovara da ugovorni odnos između stranaka i dalje bude na snazi.

10.1. Prema odredbi čl. 212. ZOO-a ako trajanje obveznog odnosa nije određeno, svaka ga strana može okončati otkazom. Otkazani obvezni odnos prestaje kad istekne otkazni rok određen ugovorom, a ako takav rok nije određen ugovorom, odnos prestaje nakon isteka roka određenog zakonom ili običajem, odnosno istekom primjerenog roka (st. 4.). U konkretnom slučaju riječ je o ugovoru koji je sklopljen na određeno vrijeme (15 godina), a iz njegova sadržaja proizlazi da su stranke ugovorile i otkaz ugovora kao jedan od mogućih načina njegova prestanka. Odredbom čl. 9.3. Ugovora je ugovoren otkazni rok u trajanju od šest mjeseci koji započinje teći prvog dana u mjesecu koji slijedi iza mjeseca u kojem je drugoj strani dostavljen pisani otkaz. Stoga se u konkretnom slučaju sukladno čl. 212. st. 4. ZOO-a primjenjuje ugovoreni otkazni rok.

10.2. Iz podataka u spisu proizlazi da se tuženikov punomoćnik dopisom od 4. lipnja 2018. koji je od strane tuženika otpremljen 7. lipnja 2018. (stranica 167-169 spisa) obratio trgovačkom društvu RAIFFEISEN CONSULTING d.o.o. pri čemu je istaknuo da su ustupanjem prava i obveza iz Ugovora o najmu na stjecatelja nekretnina bez suglasnosti najmoprimca grubo povrijeđene obveze iz tog Ugovora, te da je uslijed toga „na temelju zakona ovlašten otkazati predmetni Ugovor“. Tuženik je nadalje uputio tužitelju dopis od 25. lipnja 2018. (stranica 165-166 spisa) gotovo identičnog sadržaja, a tužitelj je predmetne dopise zaprimio što proizlazi iz njegovih dopisa upućenih tuženiku od 20. lipnja 2018. i 12. srpnja 2018. (stranica 162-164 spisa). Po ocjeni ovoga suda dopis upućen novom vlasniku nekretnine (tužitelju) od 25. lipnja 2018. predstavlja valjan i dovoljan pravni temelj za otkaz ugovora sukladno zakonu zbog promjene vlasnika nekretnine. Slijedom navedenog, iz predmetnih dopisa tuženika upućenih tužitelju nesporno proizlazi da je u njima tuženik dao izjavu volje o otkazu Ugovora.

10.3. Budući da su ugovorne strane u čl. 9.3. Ugovora o dugoročnom najmu predvidjele otkazni rok u trajanju od 6 (šest) mjeseci koji počinje teći prvog dana u mjesecu koji slijedi iza mjeseca u kojem je dostavljen pisani otkaz, dostavom

predmetnog dopisa tužitelju u lipnju 2018., otkazni rok od šest mjeseci počeo je teći 1. srpnja 2018. te je istekao 1. siječnja 2019. (tako i sudska praksa VTS Pž-392/2025 od 6.11.25., Pž-3968/25 od 30.9.26., Pž-1199/25 od 10.12.25.). Protekom otkaznog roka Ugovor o dugoročnom najmu nekretnina prestao je proizvoditi pravne učinke. Stoga tužitelj nema pravne osnove potraživati zakupninu od tog datuma nadalje. Slijedom toga, tužitelj nema valjanu pravnu osnovu od tuženika tražiti isplatu zakupnine za siječanj 2021. Stoga je sud, na temelju citiranih zakonskih i ugovornih odredbi, ukinuo predmetni plati nalog temeljem odredbe čl. 451. st. 3. ZPP-a i odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan (t. I. izreke presude).

11. Sud je na ročištu održanom 22. rujna 2026. odbio tuženikove prijedloge za izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Maje Malnar, zaposlenika tuženika na okolnost povrata utuženih računa, svjedoka Vojka Obersnela i Irene Miličević i zastupnika po zakonu tužitelja Nikole Grgića na okolnost napuštanja posjeda predmetnih nekretnina od strane tuženika kao suvišan. To iz razloga što su odlučne činjenice utvrđene na temelju dokumentacije u spisu, kao i uzimajući u obzir da je riječ i o pravnom pitanju (je li ugovor otkazan ili raskinut).

12. Odluku o parničnom trošku sud je donio na temelju odredbe čl. 154. st. 1. i 155. ZPP-a. Budući da je tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, dužan je tuženiku naknaditi troškove izazvane vođenjem ovog postupka sukladno čl. 154. st. 1. ZPP-a. Stoga je sud tuženiku, uzimajući u obzir vrijednost predmeta spora od 21.265,34 EUR, priznao parnični trošak u iznosu od 4.879,56 EUR (t. II. izreke presude). Tuženik ima pravo na naknadu parničnog troška koji se odnosi na trošak sudske pristojbe na prigovor protiv rješenja o ovrsi u iznosu od 129,56 EUR sukladno Zakonu o sudskim pristojbama ("Narodne novine" broj 118/18. i 51/23.) i Uredbi o Tarifi sudskih pristojbi ("Narodne novine" broj 50/26.) te na trošak zastupanja po Tarifi budući da je tuženika zastupao odvjetnik, koji se sastoji od troška sastava prigovora protiv rješenja o ovrsi u iznos od 500,00 EUR, troška sastava obrazloženih podnesaka od 2. siječnja 2026., 23. siječnja 2026., 8. travnja 2026. i 3. lipnja 2026. u iznosu od po 500,00 EUR (ukupno 2.000,00 EUR) sukladno Tbr. 8/1, troška zastupanja na ročištima 29. siječnja 2026., 21. travnja 2026. i 11. lipnja 2026., koja su odgođena prije početka raspravljanja u iznosu od po 100,00 EUR (ukupno 300,00 EUR) sukladno Tbr. 9/5 (tuženik je neosnovano tražio nagradu u iznosu od 500,00 EUR uvećano za PDV), troška zastupanja na ročištima 26. veljače 2026. i 22. rujna 2026. u iznosu od po 500,00 EUR (ukupno 1.000,00 EUR) sukladno Tbr. 9/1, što ukupno iznosi 3.800,00 EUR uvećano za PDV u iznosu od 950,00 EUR sukladno Tbr. 42.

12.1. Odredba čl. 151. st. 3. ZPP-a propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka. O zateznim kamatama na iznos parničnih troškova sud odlučuje na zahtjev stranke. Budući da je takav zahtjev tuženik postavio u zahtjevu za naknadu parničnog troška, to je sud odlučio kao u točki II. izreke presude.

Rijeka, 2. studenog 2026.

Sutkinja
Tamara Jugo Smoljanović

Dokument je elektronički potpisan:
TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ
Vrijeme potpisivanja:
02-11-2026
14:47:48

DN:
C=HR
O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI
2.5.4.97=#130D485238383738353936343935 37
L=RIJEKA
S=JUGO SMOLJANOVIĆ
G=TAMARA
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ

UPUTA O PRAVU NA IZJAVLJIVANJE PRAVNOG LIJEKA:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može podnijeti žalbu u roku od 15 (petnaest) dana od dana objave na e-oglasnoj ploči, a u slučaju da nije uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje u roku od 15 (petnaest) dana od dana primitka presude. Žalba se podnosi putem ovog suda, a o žalbi odlučuje Visoki trgovački sud Republike Hrvatske u Zagrebu (čl. 348. st. 1. ZPP-a).

U žalbi se ne mogu iznositi nove činjenice niti predlagati novi dokazi, osim ako se oni odnose na bitne povrede odredaba parničnog postupka zbog kojih se žalba može izjaviti (čl. 352. st. 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088f-866d8**

Kontrolni broj: **0fb0b-9eff8-d9911**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=TAMARA JUGO SMOLJANOVIĆ, L=RIJEKA, O=TRGOVAČKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.